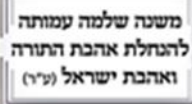

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי יעקב ב"ר אפרים נפתלי הירש זצ"ל

הגאון רבי מאיר בהרה"ק ר' שניאור זלמן טויפער, זצ"ל

הרה"ק רבי מנחם בהרה"ק ר' יעקב דוד קאליש זצ"ל

הרה"ק רבי שאול ידידיה אלעזר בהרה"ק ר' ישׂרׂאל טויב זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

המשקים פסולים - דטבול יום פוסל את התרומה בלבד, וטמיו לא מטמא ואפילו משקין, דכל הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחילה, חוץ מן הטבול יום. הלכך, הקדרה טהורה, דמשקין שנגעו בטבול יום אפילו אוכלים לא מטמאים, וכל שכן בלים, ואם היה משקה חולין, הכל טהור, דטבול יום טהור לחולין ולמעשר.

ואם היו ידיו מסואבות הכל טמא - ידיים פוסלות את התרומה, וכשנטמאו המשקים מחמת ידיים חזרו להיות תחילה ומטמאין בלי.

שספק טבול יום פוסל את התרומה - כגון שתי ככרות לפניו, ספק נגע ספק לא נגע, ככהאי גוונא בידיים טהור, ובטבול יום פסל.

קְדֵרָה שֶׁהִיא מְלֵאָה מְשָׁקִים, וְנִגַּע בָּהּ בַּמְשָׁקִים שֶׁבִּתּוֹכָהּ טָבּוּל יוֹם: אִם הָיָה בְּסִיר מְשָׁקָה תְּרוּמָה - הַמְשָׁקִין פְּסוּלִין לְפִי שֶׁטָבּוּל יוֹם הוּא שָׁנִי לְטוּמְאָה, וְעוֹשֶׂה אֶת הַמְשָׁקִים שְׁלִישֵׁי לְטוּמְאָה, וְהַקְדֵרָה טְהוֹרָה וְהִסִּיר עֲצָמוֹ טְהוֹר, שֶׁהַמְשָׁקִים שֶׁנִּגְעוּ בָּהֶם טָבּוּל יוֹם וְאֵפִילוֹ אוֹכְלִים שֶׁנִּגְעוּ בָּהֶם, אֵינָם נִטְמָאִים וְכָל שֶׁכֵּן כְּלִים, וְאֵעִיף שֶׁכָּל הַפּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה, מְטַמֵּא מְשָׁקִים לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן לְטוּמְאָה, שׁוֹנֵה דִּינוֹ שֶׁל טָבּוּל יוֹם, שֶׁאֵפִילוֹ מְשָׁקִים שֶׁל תְּרוּמָה אֵינּוּ מְטַמֵּא, אֲלֵא פּוֹסֵל בְּלִבְדּוֹ. כְּמוֹ שֶׁבִּיאֵרְנוּ בַּהֲקַדְמָה לְמִסְכַּת, וְאִם הָיָה בְּתוֹךְ הַקְדֵרָה מְשָׁקָה חָלִין - הַכֹּל טְהוֹר לְפִי שֶׁטָבּוּל יוֹם טְהוֹר לְחוּלִין וְלִמְעַשֵּׂר, וְאִם הָיוּ יָדָיו מְסֻאָבוֹת טְמָאוֹת - הַכֹּל טָמֵא שֶׁהַיָּדִים עוֹשׂוֹת אֶת הַמְשָׁקָה רֵאשׁוֹן לְטוּמְאָה, כְּמוֹ שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְעֵיל, שֶׁכָּל הַפּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה, מְטַמֵּא מְשָׁקִים לְהִיּוֹת תְּחִילָה (רֵאשׁוֹן לְטוּמְאָה), וְחוֹזְרִים הַמְשָׁקִים וּמְטַמֵּאִים אֶת הַסִּיר, שֶׁמְשָׁקִים שֶׁנִּטְמָאוּ מִחֲמַת יָדִים מְטַמֵּאִים כְּלִים מִגְזִירַת חֲכָמִים. זֶה חֲמֹר בְּיָדַיִם מִבְּטָבּוּל יוֹם בְּעֵינֵי שֶׁלְמַדְנוּ לְעֵיל, שֶׁיֵּשׁ בִּידֵים חוּמְרָה שְׁאִינָה בְּטָבּוּל יוֹם. וְחֲמֹר בְּטָבּוּל יוֹם מִבְּיָדַיִם וְיֵשׁ בְּטָבּוּל יוֹם חוּמְרָה שְׁאִינָה בִּידֵים: שֶׁסָּפֵק טָבּוּל יוֹם פּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה סָפֵק נִגַּע טָבּוּל יוֹם בְּתְרוּמָה, סָפֵק לֹא נִגַּע, הַתְּרוּמָה פְּסוּלָה מִסָּפֵק, וְהַיָּדִים - אִם יֵשׁ סָפֵק אִם הֵם טְמָאוֹת אוֹ טְהוֹרוֹת סָפֵקוֹ טְהוֹר כְּמִבּוֹאֵר בְּמִסְכַּת יָדִים (ב,ד).

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

המקפה-תבשיל קפוי ועב. כגון דייסא או גריסין של פול.

השום והשמן- נתונים בו לתבלין.

נגע טבול יום במקצתן פסל את כולם- דמקפה עיקר, וטבול יום פוסל בתרומה. ואף על פי שלא נגע אלא בשום של חולין, חשוב חיבור.

ואם היה השום מרובה- יותר מן המקפה של חולין.

הולכין אחר המרובה- ודין הכל כדין תרומה, ואם נגע במקצתם פסל את הכל.

אימתי- כלומר במה אמרנו אם היה השום מרובה ונגע במקצת הוא פוסל את הכל, בזמן שהשום מכוסה בקערה, והוא גוף אחד כמין גוש עפר.

אבל אם היה מפורד במדוכה- שחלקיו מפורדים זה מזה בתוך המדוכה, ונגע בו טבול יום אז טהור, כלומר לא פסל אלא מקום מגעו בלבד, שכיון שהוא מתכוין בשעה שכותש להפריד חלקיו, לא חשוב חיבור.

ושאר כל הנידוכין שדכן במשקין- כמו שעושים לחיטין, כשדכין אותן במדוכה מזלפין עליהם מים.

או דברים שדרכן לרוך במשקין ודכן שלא במשקין חזן גוש בקערה הרי הן כעגולי דבילה- דאם נגע טבול יום במקצתן לא פסל את כולן. כך מצאתי בפירוש רבותי.

והרמב"ם מפרש, ושאר כל הנידוכים שדכן במשקין, דינם כשום. שאם נגע טבול יום במקצתו כשכותש אותו, לא פסל אלא מקום מגעו, מפני שהוא רוצה בפיזורו. ואם נגע בו כשנעשה גוש בקערה, הוי חיבור, וכשנגע במקצת פסל את הכל.

אבל את שדרכן לרוך במשקין- גרסינן לפי פירוש הרמב"ם.

דכן שלא במשקין- אף על פי ששם אותו גוש בקערה, הרי הן כעגולי דבילה, דאמרינן דכי נגע במקצתו לא נטמאו כולן, בריש פרק ב' דתרומות.

המקפה היינו תבשיל סמיך שֶׁל תְּרוּמָה ולפעמים שמים בתוכו שום ושמן כתבלין, ובאה המשנה ללמד שאם המקפה היא של תרומה וְהַשּׁוּם וְהַשָּׁמֶן ששמו בתוכה היא שֶׁל חֲלִין, שְׁנֵי גוֹשׁ טָבוּל יוֹם בְּמִקְצָתוֹ אפילו לא נגע אלא במקצת השום או השמן - פָּסַל אֶת פְּלִים לפי שהמקפה היא העיקר, והשום והשמן בטלים לגביה, והרי זה כאילו כולו תבשיל אחד של תרומה, ונפסלו כולם. עכשיו מביאה המשנה מקרה הפוך שאם הַמִּקְפָּה שֶׁל חֲלִין וְהַשּׁוּם וְהַשָּׁמֶן שֶׁל תְּרוּמָה, שְׁנֵי גוֹשׁ טָבוּל יוֹם בְּמִקְצָתוֹ של השום או השמן - לֹא פָּסַל את כל התבשיל אֲלָא רק את מְקוֹם מִגְעוֹ היינו שפוסל רק את המקום שנגע בו בלבד, לפי שאין המקפה בטלה לגבי השום והשמן, ואין דינו של התבשיל כאילו הוא כולו תרומה, לפיכך אין טבול יום יכול לפוסלה, ואפילו אם נעשה התבשיל על טהרת התרומה, אין טבול יום פוסל חולין שנעשו על טהרת התרומה, וכיוון שאינו פוסל את המקפה, אף השום והשמן שהם של תרומה אינו פוסל אלא רק במה שנגע, אבל לא מה שנמצא בצד השני של המקפה, לפי שמקפה של חולין מפרידה ביניהם. וְאִם הָיָה הַשּׁוּם מְרֻבָּה יותר מן המקפה - הוֹלְכִין אַחַר הָרֵב יש מפרשים שדווקא אם המקפה של חולין והשום של תרומה, הולכים אחר הרוב לחומרה, ודין הכל כדין תרומה, שאם נגע טבול יום במקצתם פסל את הכל, אבל אם המקפה היא של תרומה והשום חולין, אע"פ שהשום מרובה, אין הולכים אחר הרוב לקולה, והואיל והמקפה עיקר*. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: אֵימָתִי? מתי הולכים אחר השום המרובה? בְּזָמַן שֶׁהוּן גוֹשׁ בְּקַעֲרָה שהשום הוא גוש אחד בקערה של המקפה. אָבַל אִם הָיָה מְפֻזָּר בְּמִדּוּכָה אבל אם נידך השום עם המקפה במדוכה, ונתפרד לחתיכות קטנות - טָהוֹר כלומר לא פסל טבול יום אלא מקום שנגע בו בלבד, אע"פ שהשום מרובה, והטעם הוא: מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּפִזּוּרוֹ שמאחר שכתשו במדוכה, לפיכך אינו נחשב חיבור, ואפילו אם עדיין נשאר שם גוש מהשום, וּשְׂאָר ויש גורסין 'וכן שאר' כֹּל הַנִּדְּוָכִין שֶׁדָּכְנוּ בְּמִשְׁקִין כמו שעושים בחיטים, שמזלפים עליהם מים כשדכין אותם במדוכה, אף הן דינן כשום, ואם נגע בהם טבול יום כשנידוכו, לא פסל אלא מקום מגעו בלבד, ואם נגע בהם בזמן שהם גוש בקערה, הרי הם חיבור, ואע"פ שנגע במקצתם, פסל את הכל. אָבַל אֶת שֶׁדָּרְכָן לְרוּךְ בְּמִשְׁקִים וְדָכְנוּ שְׁלֹא בְּמִשְׁקִין אבל הוא לא דך אותם ביחד עם משקים, וְהוּן גוֹשׁ בְּקַעֲרָה כלומר אע"פ שהן גוש בקערה - הָרֵי אֵלוֹ פְּעוּגוֹל שֶׁל דְּבִלָּה ששינינו בו (תרומות ב, א), שאם נגע טמא במקצתו, לא נטמא כולו, לפי שאינו נחשב חיבור, והלכה כרבי יהודה.

*אבל יש מפרשים שהולכים אחר הרוב אף להקל, כלומר שהפיסקה זו מוסבה אף על הרישא, שבין שהמקפה היא חולין, ובין שהמקפה היא תרומה, אם היה השום מרובה, לעולם הולכים אחר הרוב (תפארת ישראל)

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)